

28. mars 2018
1803023

Nefndasvið Alþingis
nefndasvið@althingi.is
Austurstræti 8-10
101 Reykjavík

Efni: Umsögn Seðlabanka Íslands um frumvarp til laga um endurnot opinberra upplýsinga, 264. mál

Vísað er til tölvupósts dags. 7. mars sl. þar sem stjórnskipunar- og eftirlitsnefnd Alþingis veitti Seðlabanka Íslands kost á að veita umsögn um frumvarp til laga um endurnot opinberra upplýsinga, 264. mál.

Seðlabanki Íslands gerir athugasemdir við þá fyrirætlun að VII. kafli upplýsingalaga nr. 140/2012 verði felldur úr gildi og að ákvæði hans verði færð í sérstök lög. Að mati Seðlabankans fer betur á því að ákvæði um endurnot opinberra upplýsinga verði áfram í sér kafla í upplýsingalögum frekar en að um þau verði sett sérstök lög. Seðlabankinn telur ástæðu þess að ekki hefur verið meira um endurnot en raun ber vitni einkum þá að ákvæðin um þau bæta litlu við önnur ákvæði upplýsingalaga. Þá telur Seðlabankinn að með setningu sérstakra laga verði ákvæðin um endurnot hvorki skýrari né einfaldari fyrir einkaaðila, heldur muni þeim þvert á móti reynast erfiðara að átta sig á lagaumhverfinu þegar skoða þarf fleiri en einn lagabálk. Seðlabankinn telur því að setning nýrra laga sé ónauðsynleg til þess að ná markmiðunum sem að er stefnt.

Fyrir skoðun Seðlabankans eru þessar ástæður:

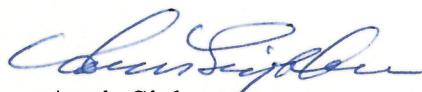
- Verði frumvarpið samþykkt mun réttur almennings til endurnota opinberra upplýsinga áfram byggja á upplýsingalögum, sbr. orðalag 1. mgr. 3. gr. í frumvarpinu. Til að einkaaðilar átti sig á réttarstöðu sinni þurfa þeir því annars vegar að skoða upplýsingalög og hins vegar ný lög um endurnot. Að mati Seðlabankans eykur þetta flækjustig fyrir þessa aðila.
- Seðlabankinn fær ekki séð að gerðar séu efnislegar breytingar á gildandi fyrirkomulagi sem réttlæta setningu nýrra laga um endurnot. Markmiðið er hið sama, gildissviðið tekur litlum breytingum og skilyrðin eru sambærileg svo dæmi séu tekin. Það er helst að ákvæði 10. og 12. gr. frumvarpsins um gjaldtöku

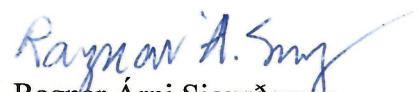
annars vegar og kæruheimild hins vegar feli í sér efnisbreytingar. Þessar breytingar má vel færa inn í VII. kafla upplýsingalaga.

- Samkvæmt 12. gr. frumvarpsins, sbr. einnig 2. mgr. 8. gr. frumvarpsins, sker úrskurðarnefnd um upplýsingamál úr um ágreining um endurnot upplýsinga, en um nefndina (heimildir, skipun, málsmeðferð o.s.frv.) gildir V. kafli upplýsingalaga. Í því ljósi færi betur á því að hafa ákvæði um endurnot í upplýsingalögum þótt skilyrðin og málsmeðferðin séu e.t.v. ekki eins að öllu leyti.

Seðlabankinn hefur eina efnislega athugasemd er snýr að niðurlagi 4. mgr. 3. gr. frumvarpsins, en þar segir að listi yfir gögn skuli birtur í miðlægri gátt stjórvalda fyrir opin gögn. Í athugasemendum við 3. gr. í greinargerð með frumvarpinu segir svo að þetta sameiginlega vefsvæði sé aðgengilegt á vefslóðinni www.opingogn.is. Á heimasíðu sinni (www.sedlabanki.is) birtir Seðlabankinn ýmsar upplýsingar sem heimilt er að endurnota, s.s. upplýsingar um verðbólgu, vexti, gengi, seðla og myntir. Í tilviki Seðlabankans - og eflaust fleiri opinberra aðila - felur ný útfærsla birtingar upplýsinga því í sér óhagræði og villuhættu. Að mati Seðlabankans vantar frekari skýringar í frumvarpið á því fyrirkomulagi sem ætlunin er að viðhafa, þ.e. hver ber ábyrgð á því að listar yfir gögn séu birtir í miðlægri gátt, hver færir listana inn í þessa miðlægu gátt, hver ber ábyrgð á því að birtir listar séu efnislega réttir o.s.frv. Þá telur Seðlabankinn ástæðu til að íhuga, með tilliti til orðalags í endurnotatilskipuninni, hvort gerðar séu of íþyngjandi kröfur til opinberra aðila með *skyldu* til að birta lista yfir gögn til endurnota í miðlægri gátt. Að lokum er Seðlabankinn þeirrar skoðunar að ef til þess kemur að opinberum aðilum verði gert skylt að birta lista yfir upplýsingar til endurnota á tveimur stöðum - eins og í tilviki bankans, sbr. ofangreint - þurfi að kveða á um það í frumvarpinu að ef til misræmis komi milli upplýsinga sem birtar eru á heimasíðu viðkomandi opinbers aðila og þeirra upplýsinga sem birtar eru á www.opingogn.is, gildi þær upplýsingar sem birtar eru á heimasíðu viðkomandi aðila. Samandregið er það mat Seðlabankans að eðlilegt væri að *heimila* opinberum aðilum að birta upplýsingarnar með þeim hætti sem þeir telja best og öruggast hverju sinni.

Virðingarfyllst,
SEÐLABANKI ÍSLANDS

Arnór Sighvatsson
aðstoðarseðlabankastjóri

Ragnar Árni Sigurðarson
staðgengill aðallögfræðings